

JORDI FOLCH I PONS

Entrevista al Candidat a les primàries de Palau-solità i Plegamans

En Jordi Folch ens rep a casa seva, intentant tranquil·litzar el seu gos, Roc, gelós de la nostra presència.

J.A.- Sempre heu estat independentista?

J.F.- Sí, a casa ho portem a la sang, val a dir que la figura de l'avi i del pare han fet que sempre hem begut de la font del catalanisme més compromès. Ara, no he estat mai en cap partit ni he fet un militantisme actiu fins a la gran manifestació del 2010, som una nació. Des d'aleshores que sóc membre de l'ANC i de Omnium i que participo a totes les manifestacions i actes de reivindicació nacional.

J.A.- Diuen que no hi ha una majoria clara independentista, que cal eixamplar la base abans de res...

J.F.- Perdoneu, l'1 d'octubre del 2017 es va fer un referèndum com una casa i més de 2 milions van votar sí a la independència (per cert a Plegamans més de 4000 persones!) i amb les condicions que tots sabem. Tenim majoria al parlament i hem declarat la república, què més voleu? I en tot cas, si realment estem al 50/50 per quins set sous hem de mantenir el status Quo (o sigui la submissió)? No, el que hem de fer és fer efectiva la república, que ens l'hem guanyat, i la majoria aclaparadora vindrà soleta!

J.A.- Perquè us presenteu ara?

J.F.- Per la situació excepcional i totalment anòmala del país. Pensar que el nostre govern, elegit democràticament, ha estat destituït, que mig govern és la presó i l'altre mig a l'exili...i no fer res?

J.A.- Per què a primàries Catalunya?

J.F.- A principis d'estiu vaig fer un escrit als tres grups municipals independentistes demanant-los unitat de cara a les properes eleccions municipals. Fins i tot em vaig oferir a participar en aquesta llista d'unitat...

J.A.- I què us van contestar?

J.F.-...ah, els que van contestar...essencialment venien a dir que estaven molt d'acord però que la culpa era dels altres...

...el cas és que quan va aparèixer aquesta iniciativa de primàries de seguida vaig pensar que era una bona manera de fer veure als partits que molta gent estem cansats de veure com es tiren els plats pel cap enlloc de mirar pel país. A més a més això de què els

electors votin els candidats en unes primàries obertes em sembla ja una cosa urgent de la nova república catalana...i que consti que no tenia cap intenció de presentar-me, aleshores.

J.A.- Teniu clares les vostres prioritats programàtiques a nivell municipal?

J.F.- Buf! Sona molt fort això! Bé, encara no hi som! Amb una mica de sort no sortiré dels primers i amb la llei de paritat potser em quedaré a casa! A veure, com sabeu el programa electoral sortirà d'un procés de participació entre candidats i electors i segur que serà positiu pel poble. També us diré que de manera general i pel que fa a la gestió pública sóc més aviat liberal, en el sentit que les administracions no han de tutelar la gent, si no al revés. En la meua vida professional he tractat amb moltes administracions públiques i crec que hi ha bastant

camp per córrer i cal canviar certs tics...

J.A.- A què us dediqueu?

J.F.- Sóc enginyer civil, o de camins per entendre'ns. Aviat farà trenta anys que exerceixo, amb un èxit...(fa una pausa) diríem que molt descriptible, en l'àmbit de l'obra pública fent ponts i camins, però sobretot clavegueres (perdó: canonades de sanejament!) la veritat és aquesta...algú les ha de fer, no?. Ah! I una altra cosa, abans que surti publicat, sí, tinc un compte obert a Suïssa! Resulta que treballa també per a una enginyeria ginebrina... però tampoc hi tinc cap fortuna, malauradament...

J.A.- Volíeu afegir alguna cosa abans d'acabar?

J.F.- No... bé si, penso que ha arribat el moment en què tots hem de fer un pas endavant i sortir de la nostra "zona de confort" que diuen ara, evidentment en la mesura de les nostres possibilitats i capacitats, perquè Catalunya s'està jugant la seva desaparició com a tal i només ens té a nosaltres, els catalans, per a defensar-la.

En Jordi Folch i Pons va néixer a Barcelona, és el sisè fill de Ramon Folch i Camarasa i net de Josep Maria Folch i Torres, té 52 anys, resideix a Palau-solità i Plegamans des de 1992, després de cursar tots els seus estudis a Suïssa.

Jordi Alterego, gener 2019